

[Aksel Larsen.]

man stadig opretholder påstanden om, at Atlantpagten er demokratiske staters forbund til forsvar for demokratiet.

Man sagde endvidere dengang i foråret 1949, at der var ingen fare ved at tilslutte sig Atlantpagten, fordi man var herre over, hvilke lande der yderligere kunne komme med, idet man havde den velsignede vetoret, og man stillede i udsigt, at kom der forslag om optagelse af lande, som ikke hørte til det nordatlantiske område, eller som ikke var demokratiske, ville man nedlægge veto. Det sagde man dengang, men vi ser jo, hvordan det forholder sig nu. Det, der var stillet i udsigt dengang, har man ganske vist ikke glemt, men man handler stik imod det. Man sagde: det er en nordatlantisk pagt! Og allerede dengang tillod jeg mig at spørge, hvornår Italien var kommet til at høre til Nordatlanten. Nu vil jeg gerne have at vide, da pagtens titel jo ikke skal ændres, hvornår Grækenland og Tyrkiet er blevet nordatlantiske magter?

Så sagde man: det er en forsvarspagt og intet som helst andet. Vi bestred det dengang, men jeg tillader mig i overensstemmelse med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) at sige, at der var måske nogle af dem, der stemte for Atlantpagten for 2½ år siden, der var i god tro, men de kan ikke påstå, at de er i god tro nu. De kan ikke i dag stå og sige: vi mener, at den udvidede Atlantpagt også er en forsvarspagt for det nordatlantiske område. Når man tager Tyrkiet og Grækenland med, er det åbenbart for enhver, at det er en militær indkredsningsspagt med aggressiv hensigt mod Sovjetunionen og ikke noget som helst andet.

Der siges, at det vil være fordelagtigt for Danmarks sikkerhed og forsvar at få Tyrkiet og Grækenland med. Jeg kan ikke indse, at det kan være fordelagtigt for Danmark, at vi formelt og automatisk er i krig i tilfælde af konflikt i det østlige Middelhav, i Asien eller i Afrika. Hvad siger protokollen herom? Den protokol, man har forelagt folketinget til godkendelse, siger, at pagtens artikel 6 skal ændres på grund af tilslutningen, således at nu skal også krigshandlinger på Tyrkiets territorium bevirke, at alle Atlantpagtens medlemmer automatisk inddrages i krigen — den langt overvejende del af Tyrkiet ligger i Asien, Tyrkiet er en asiatisk stat. Det vil altså sige, at krigshandlinger i Asien umiddelbart forpligter Danmark til at gå i krig. Der er imidlertid også andre ændringer. I artikel 6 stod der hidtil noget om, at angreb på enhver af deltager-

nes besættelsesstyrker i Europa skulle sætte alliancens forpligtelser i kraft. Dette er forsvundet fra den nye artikel 6 og erstattet med en sætning, der lyder sådan:

„...noget andet område i Europa, i hvilket en af deltagernes besættelsesstyrker var stationeret på den dato, da traktaten trådte i kraft...“.

Det vil altså sige, uanset om Vesttyskland bliver medlem af Atlantpagten, uanset om besættelsen af Vesttyskland ophæves, skal Vesttyskland rent praktisk være medlem af Atlantpagten, fordi der har været stationeret besættelsesstyrker fra de i Atlantpagten deltagende lande.

Endelig — og det har man også fra ministerens side forbigået i meget stor tavshed — udvider man Atlantpagtens område på det allerbetænkeligste ved i den nye artikel 6 at indføje ordet „Middelhavet“. Det stod ikke i den gamle artikel 6. England og Ægypten har en konflikt, fordi Ægypten ønsker at råde i sit eget land. Der har allerede været skærmydsler. Der er mulighed for, at de udvikler sig til noget alvorligere. I tilfælde af noget, som man på nogen måde kan karakterisere som et angreb på Englands flådestyrker i eller ved Port Said, træder Atlantpagten i kraft, og Danmark er i krig. Sådan vil man nu udvide den, sådan vil man nu forøge Danmarks forpligtelser. Atlantpagten skifter ikke karakter, den har hele tiden været en aggressiv militæralliance under USAs kommando, men de forpligtelser, Danmark har pådraget sig, bliver udvidet mangfoldigt. Danmarks stilling bliver langt mere farlig, Danmarks risiko bliver større ved det, man foretager her.

I sin forelæggelsestale sagde den højtærede udenrigsminister noget om, at det var kedeligt med den uro, opløsning og spænding, der var i hele verden, og han fandt ud af, at den var forårsaget af, at der var sket så mange traktatbrud. Jeg er ikke enig med ham om ret meget, men jeg er enig med ham i, at disse mange traktatbrud er en væsentlig årsag til spændingen og uroen i verden. Han omtalte ikke nærmere, hvilke traktatbrud det var. Jeg er ikke i stand til at opregne alle de traktatbrud, der er foregået siden 1945, men for at man ikke skal være i tvivl om, hvem der begår traktatbrud — jævnfør udenrigsministerens bemærkninger om den alvorlige uro og spænding i verden —, skal jeg nævne nogle af dem.

I henhold til Potsdamoverenskomsten, som højtideligt er underskrevet af repræsentanter for Sovjetunionen, Frankrig, England og USA, skulle der gennemføres en afnazificering i Tyskland. Den har været en ren